

Sygn. akt **IIK 508/14 (1 Ds. 1878/14)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 09.04.2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Sylwia Sobczak - Piżuch

przy udziale Marcina Kaczmarka Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieście

po rozpoznaniu sprawy

D. K. (1)

syna T. i J. z domu N.

urodzonego (...) we W.

(PESEL: (...)) oskarżonego o to, że

w dniu 11 maja 2014 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...)HJ jadąc ulicą (...) następnie ul. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

* * *

I. uznaje oskarżonego **D. K. (1)** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 11 maja 2014 roku;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 43 § 3 k.k., zobowiązuje oskarżonego do zwrotu Wydziałowi Komunikacji Urzędu Miejskiego W. dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 508/14

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy 10 maja 2014r. w godzinach wieczornych oskarżony D. K. (1) i jego kolega K. W. spotkali się w sklepie (...), gdzie oskarżony wraz z żoną robili zakupy, tam uzgodnili, że kupią 1 l wódki, którą następnie wypili w mieszkaniu oskarżonego. Z mieszkania oskarżonego wyszli już po północy, w nocy 11 maja 2014r., po czym poszli się do sklepu całodobowego mieszczącego się na ul. (...), kupili tam 0,5 l. wódki i udali się na podwórko przy ul. (...), przy kamienicy, w której zamieszkuje K. W., gdzie wsiedli do samochodu m-ki O. (...) nr rej. (...), należącego do K. W. i spożywali zakupiony alkohol. Początkowo oskarżony zajął miejsca pasażera obok kierowcy, a jego kolega usiadł na miejscu kierowcy, po jakimś czasie jednak zamienili się miejscami, oskarżony zabrał koledze kluczyki do auta. Wymienieni głośno się zachowywali, słuchali muzyki, drzwi przednie prawe i lewe samochodu były otwarte. W pewnym momencie zamknęli drzwi samochodu i oskarżony, nie przesiadając się wcześniej z K. W., nadal siedząc na miejscu kierowcy, szybko i gwałtownie ruszył w/w samochodem, pojechał w kierunku ul. (...), objechał budynek i wrócił na podwórko drugą bramą i chwilę jeszcze jeździł po podwórku, na którym wcześniej siedzieli w samochodzie. Sytuację te obserwowała z okna swojego mieszkania sąsiadka K. W. G. S., która zawiadomiła Policję. Funkcjonariusze Policji przybyli na miejsce zdarzenia w momencie, gdy pojazd stał już zaparkowany w poprzednim miejscu, z tym, że przed przyjazdem patrolu Policji oskarżony wysiadł z auta, a jego kolega przesiadł się na miejsce kierowcy. Policjanci wylegitymowali obu mężczyzn, po czym najpierw zatrzymali K. W., a następnie, po rozmowie ze świadkiem zdarzenia D. K. (1). Mężczyźni zostali poddani badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, najpierw w radiowozie, a później w KP W.. Wyniki wykazały odpowiednio: u D. K. (1) 0,90 mg/l i 0,80 mg/l, u K. W. 0,82 mg/l i 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Na nawierzchni, która była wówczas wilgotna po opadach deszczu, w miejscu zaparkowania auta policjanci zauważyli świeże ślady opon.

dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 16, 57
- częściowo zeznania św. K. W. k. 18/v-19, 58
- zeznania św. G. J. – S. k. 20/v-21, 79
- zeznania św. P. K. k. 23/v-24, 65-66
- zeznania św. D. D. k. 25/v, 66-67
- protokoły badania na zawartość alkoholu k. 2, 6
- protokół zatrzymania k. 5

D. K. (1) ma 30 lat, jest żonaty, ma dwoje małoletnich dzieci, z zawodu jest tapicerem, zatrudniony jest w firmie (...) Sp.z.o.o. we W., za wynagrodzeniem 1680 zł netto miesięcznie, w przeszłości był kilkakrotnie karany za przestępstwa p-ko mieniu. Oskarżony nie chorował i nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. W toku postępowania w niniejszej sprawie D. K. (1) był w trakcie kursu nauki jazdy.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.56, 67
- dane osobo-poznawcze k. 28
- dane o karalności k. 29-30

Będąc przesłuchanym w toku postępowania przygotowawczego D. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił m.in., że siedzieli w samochodzie K. W. w podwórku przy ul. (...), gdzie spożywali alkohol, i gdzie w pewnym momencie zjawiał się patrol Policji. Oświadczył, że powiedzieli policjantom, że pili alkohol w aucie, ale nim nie jeździli. Przyznał, że siedział w samochodzie na miejscu kierowcy, i że miał kluczyki do w/w auta. (k. 16-16/v).

W czasie rozprawy oskarżony także nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu stwierdzając, że w tym dniu przebywał w w/w pojeździe, ale nim nie kierował. Dodał, że nie jeździli tym autem po podwórku, tylko głośno słuchali radia w samochodzie, co mogło przeszkadzać sąsiadom. Przyznał też, że na początku siedział w aucie na miejscu pasażera, a później, gdy kolega miał zażartować i powiedzieć dla żartów czy nie pojadą samochodem, odpowiedział, że nie i zamienił się z nim miejscami, zajął miejsce kierowcy i zabrał mu kluczyki do samochodu. Podał przy tym, że jest w trakcie robienia prawa jazdy i wie jakimi grozi to konsekwencjami. Potwierdził także, że samochód był zaparkowany niedaleko bramy, w której zamieszkuje K. W.. (k. 56-57)

Na kolejnym terminie rozprawy oskarżony po raz kolejny oświadczył, że w tym dniu nie prowadził tego samochodu, ponownie podał też, że jest w trakcie kursu nauki jazdy. Oświadczył jednocześnie, że podwórko jest mocno oświetlone, i że było na nim wówczas dużo śladów samochodów. (k. 67)

Wyjaśnienia D. K. (1) Sąd uznał za wiarygodne tylko w części dot. spożywania alkoholu zarówno w mieszkaniu oskarżonego, jak też w samochodzie należącym do K. W., jak też tego, że zachowywali się wówczas głośno, i że głośno słuchali muzyki, że zmieniali się miejscami, że miał kluczyki do samochodu kolegi, i że podwórko, na którym wówczas przebywali było dobrze oświetlone, a jego nawierzchnia była wilgotna, że był w trakcie kursu prawa jazdy. W podobnym zakresie Sąd dał też wiarę zeznaniom świadka K. W.. W tych bowiem fragmentach wyjaśnienia oskarżonego i w/w świadka są nie tylko konsekwentne, ale też znajdują potwierdzenie w innych zeznaniach świadków. W pozostałym zakresie wyjaśnienia D. K. (1), podobnie jak zeznania K. W. nie zasługują na wiarę, gdyż co do najistotniejszych okoliczności są sprzeczne z zeznaniami pozostałych osób, zwłaszcza naocznego świadka G. S. i funkcjonariuszy Policji, dodatkowo też co do niektórych okoliczności są wzajemnie sprzeczne, np. odnośnie tego czy obaj siedzieli w samochodzie, gdy na miejsce przyjechał patrol Policji, czy też stali na zewnątrz, obok auta, dlaczego zmienili się miejscami w samochodzie i z powodu jakich okoliczności oskarżony wziął kluczyki do auta. Te i inne okoliczności, jak też fakt, że oskarżony i jego kolega byli w czasie zdarzenia pod znacznym wpływem spożytego alkoholu, ujemnie wpływają na ocenę ich relacji. K. W. podał nawet, że był wtedy pijany i nie wszystko pamięta, ale gdyby jeździli samochodem to by to pamiętał. Zapewnienia te wydają się jednak gołosłowne i niczym nie poparte, a w świetle konsekwentnych i pewnych zeznań świadków wyjaśnienia oskarżonego i zeznania K. W. co do istoty sprawy jawią się jako absolutnie nieprawdziwe.

Zeznania świadków, funkcjonariuszy Policji i G. S. Sąd ocenił natomiast jako w pełni wiarygodne, a to z uwagi na to, że są one logiczne, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, nie zawierają sprzeczności i co najistotniejsze, zwłaszcza w odniesieniu do zeznań świadka G. S. są pewne i stanowcze, przy czym zeznania tego świadka, podobnie jak funkcjonariuszy Policji, wydają się zupełnie obiektywne.

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie, Sąd oparł się zatem przede wszystkim na zeznaniach w/w świadków.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd wziął pod uwagę także dowody w postaci dokumentów, tj. protokołów badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, danych osobo-poznawcze i danych o karalności oskarżonego, protokół jego zatrzymania albowiem dowody te zostały sporządzone w sposób rzetelny i przez podmioty do tego uprawnione, dodatkowo nie kwestionowała ich żadne ze stron. Dowodom tym Sąd także dał wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a zachowaniem swym wyczerpał on wszelkie ustawowe znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 178 a § 1 k.k.

Dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. wypełnia bowiem ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprowadzenie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny

z konstrukcją pojazdu. Natomiast pojęcie stanu nietrzeźwości zdefiniowane w art. 115 § 16 k.k. oznacza stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W przedmiotowej sprawie oskarżony wyczerpał więc ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k., albowiem 11 maja 2014r., w godzinach nocnych, po wcześniejszym wypiciu znacznej ilości alkoholu, prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) nr rej. (...), mając jak wykazały badania najpierw 0,90 mg/l i kolejno 0,80 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony zdecydował się prowadzić pojazd będąc świadomym nie tylko tego, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości, ale też konsekwencji związanych z prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości. (k. 57)

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo Sąd baczył, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony. Sąd uznał, że wymierzona kara czynić będzie zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. W przekonaniu Sądu, kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni także stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego i będzie mu unaoczniać naganność jego zachowania oraz zapobiegnie lekceważeniu przez oskarżonego porządku prawnego w przyszłości. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara, ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, będzie pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd przyjął wysoki stopień stężenia alkoholu u sprawcy, brak prawa jazdy oraz uprzednia karalność oskarżonego.

Okoliczności łagodzących, poza przyznaniem przez oskarżonego kiedy, ile i jakiego rodzaju alkohol spożył, Sąd w zasadzie nie stwierdził.

W ocenie Sądu adekwatną karą, przy uwzględnieniu ustawowego zagrożenia, jest zatem orzeczona kara pozbawienia wolności.

Jednocześnie też Sąd uznał, iż właściwości i warunki osobiste D. K. (2), jego obecny sposób życia, fakt, iż pracuje i ma na utrzymaniu rodzinę, pozwalają na przyjęcie wobec jego osoby pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dlatego orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest w ocenie Sądu rozstrzygnięciem wystarczającym dla osiągnięcia wobec tego sprawcy celów, jakie winna spełniać kara tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Okoliczności takie jak stopień stężenia alkoholu i brak prawa jazdy, przesądziły nie tylko o tym, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu Sąd ocenił jako stosunkowo wysokie, ale też zadecydowały o rozmiarze orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zdaniem Sądu wymiar tego środka – obligatoryjnie w przypadku skazania – na wskazany okres jest adekwatne do stopnia zawinienia D. K. (1), uwzględnia wskazania zawartości alkoholu u oskarżonego i czyni zadość poczuciu sprawiedliwości społecznej.

Na podstawie stosownych przepisów na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania oraz zobowiązał go do zwrotu prawa jazdy, wobec ustalenia, że w toku postępowania oskarżony był w trakcie kursu nauki jazdy.

Uznając, że zachodzą warunki określone w art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty.